

može in tem bode voliti pozneje poslance v skupščino. Vlada dobi vsled teh volitev, kakor je podoba, veliko večino za-se. — Turški sultan je ukazal, naj se pridružijo dve bojni ladiji nemškimi in anglijskim, da se v Suakimu prepreči trženje s sužnji. — V Ameriki so imeli v nedeljo hud vihar ob obalnih atlanskega morja. Padlo je veliko snega, razbilo se je na morji več ladij in tudi na suhem je naredilo veliko škode.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.

(Dalje.)

Ko se je izvedrilo, peljeva se s tovarišem spet na jezerino obalo. Med tem je prikazalo solnce spet se s svojimi toplimi žarki in delal se je krasen dan. Ko se pripeljeva k obrežju, pripravljaj se je ravno nek gospod za vožnjo s čolničem po jezeru. Bil je č. g. dr. Pajek, profesor na gimnaziji v Mariboru. Prišel je za nekaj časa na Bleško jezero se zdraviti, kajti tukaj je tudi zdravilna kopelj. Začel nama je pripovedovati, da je tu blizu rojstvena hiša slavnega pesnika našega Preširna. Pravil nama je č. g. doktor, da je na orgljah v cerkvi na otoku lastno-ročni podpis slavnega slov. pesnika, in ko smo se pozneje še jedenkrat sešli, razlagal je blagi g. profesor, kod se mora iti, da se pride k rojstveni Preširnovi hiši. — Zamislil sem se v ona leta, ko sem učenec poslušal profesora dr. Pajeka, ko je korakal čvrstev mož po šolski sobi in rekel sem tovarišu „še vedno tisti“ — vendar motil bi se, če bi to trdil, huda bolezen postarala je močno tega blagega narodnjaka in častita glava kaže že sive lase. Bog Vas ohrani nam še mnoga leta, blagi gospod doktor!

Pozneje ideva se tudi midva po jezeru voziti. Ko je čoln se zibal po sredi jezera, zamogla sva si ogledati bolje, na tenko okolico. Krasna je, lepe hiše se belijo okrog jezera, tam proti zahodu se vzdiguje Grad visoko nad jezerom, in dalje proti severu, vendar nižje stoji župnijska cerkev z lepim farovžem. Odkar je znana svetu lepota Bleškega jezera, prihaja tje vedno več tujcev, žali Bog, da to tudi govorico spremeni. Slovensko besedo le priproste ljudi slišiš govoriti, drugo se pomenkuje nemški. Čudil sem se, ko mi je neka oseba pravila, da pred nekaj leti ni bilo slišati tukaj nemške besede. Tudi napisi so skorej vsi nemški, ni čuda, če Nemci pravijo, da imajo Slovenci sami raje nemški, nego slovenski jezik. — Čas je hitro tekkel, morala sva nehati s prijetno vožnjo in milodoneči glas zvona tam od otoka naznanjal nama je, da je poldne. — Kmalu potem

odpeljal naju je hiter konjiček od prijaznega kraja tje do Lesc, kjer sva se s tovarišem poslovila, njegova pot je bila na zahod, moja na izhod. Kmalu pripihal je vlak in moj tovariš je izginil z njim.

III.

Ne daleč od železniške postaje Lesce-Bled je kraj Begunje, daleč zaradi svojih ječ znan grad. Prašal sem nekega moža za ime tega grada in odgovor sem dobil: „To so Begunje, v njem je 500 bab zaprtih“. Milo se mi je storilo pri tej opombi. Kako bi lahko srečne živele one nesrečne ženske, ki so v ječah zaprte. In zakaj so zaprte? Zavoljo raznih hudodelstev. Kako srečen bi bil ves človeški rod, ko bi posnemal in živel po sv. besedah božjega Izveličarja: „Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe“. In ravno zavoljo tega, ker se svet ne ravna po teh sv. besedah, napolnjene so ječe z možkimi in ženskimi jetniki. Da bi poznali narodi to sv. zapoved božjo, ne bi naš slovenski rod od sosednih narodov teptan zdihoval v trdem hlapstvu. In pri vsem tem še trobijo naši tlačitelji v svet, da so katoličani!

(Konec prih.)

Smešnica 48. Štefě, fantič živ, kakor živo srebro, je dobil par gorkih od očeta, ne vemo že, za voljo kake nerodnosti njegove. Sosedov France to vidi in brž zbode Štefěta: „No, Štefě, te-li so?“ — „Ej“, odreže se Štefě možki, „kaj se čudiš! Tak mož, kakor so moj oče, so pač lahko kos fantiču, kakor sem jaz. Na robe, aj to pa bi bilo že drugače“.

Razne stvari.

(Za šolo.) Svitli cesar je daroval za ljudsko šolo v Podgorjah na Koroškem 200 gld. in to, kakor druge krat, iz lastnega premoženja.

(Cesarska slavnost.) V nedeljo, dne 2. decembra, vrši se v dijaškem semenišči v Mariboru spomenica v proslavo 40-letnice svitlega cesarja z govori, gledališčem in petjem.

(Godba.) Godbarsko društvo v Mariboru priredi dne 3. dec. slovesnost v proslavo 40-letnice Njih veličanstva svitlega cesarja. Pri njej sodeluje tudi g. Blaž Fischer, doma na Platu pri sv. Križu tik Slatine.

(Vabilo.) Kmetško bralno društvo v Rušah priredi dne 2. decembra 1888 v proslavo četrdesetletnice vladanja Njih veličanstva cesarja Frana Josipa veselico v hiši g. Fr. Novaka v Rušah s sledečim vspešnim: 1. Govor. 2. Cesarska pesem. 3. Naprej. 4. Kdo je mar. 5. Nazaj v planinski raj, meš. zbor. 6. Oblačku. 7. Naša zvezda. 8. Sem slovenska deklica. 9. Domovini. 10. Tombola. 11. Prosta zabava. Začetek ob 7. uri zvečer. — Vstopnina prosta. K obilnej vdeležbi Vas vabi uljudno Odbor.